

HİÇLİĞİNİ BİLMEK

Rıza-i İlahinin ruhu, hiçliğini bilmekten geçer. Hiç olmak için hiçliğini bilmek değildir. Herşeyin sende cereyan ettiğini idraksiz idraktir hiçliğini bilmek. Herşey senden tezahür ediyor. mesela muayyenleşmeden, hiçbir varlığın yok, belirlenmemişsin, yani tamamen benliklerden, sahiplikten çıkmışsın, hiçbir belirlenişin yok, kaynağa geçmişsin demektir. Kaynağa geçmişsen, kaynağın bulunduğu her yerdesin ve hiçbir yerde değilsin. Hiçliğini bilmenin en güzel meyvelerinden bir tanesi; heryerdesin ama hiçbir yerde değilsin. Şu anda geçen arabanın lastiğinden çıkan tozdasın şuurla..Yani varlık denilen şeydesin...

Hiçlik demek; hiçbir esmanın hakikat mertebesinde muayyenleşmeden, hiçbir şey olmadan, aslı çekirdek olmak. Yaprak heryerde değildir, meyve heryerde değildir ama kökteki çekirdek, heryerdedir hiçbir yerde değildir. Dalın bu tarafında meyve olarak bulunuyor çekirdek, bu tarafında yaprak, bu tarafında gövde, bu tarafında dal, budak.. Yani çekirdek kendisini farklı hakikatlarla ifade ediyor. Çekirdek olmaktır hiçliğini bilmek.. Meyvelikten çıkmak, tomurcuk olmak, oradan çıkmak, dal olmak, gövde olmak, kök olmak, çekirdek olmak...

Psikoloji, buhran ve bunalım, panik atağın temel çözümüdür; kendine vücut rengini verme! ademe düşersin! demek; bir sürü ademi vücut alemleri sende tezahür eder, yani ademi vücutlar gözükmeye başlar. Kendine vücut rengini verme! Ne kadar hiçliğini bilirsen ne Cennet ümidi, ne Cehennem endişesi, ne de hastalıkla alakalı alakaların olmaz. Hiçin birşeyi yokki hasta olsun. Kim hasta olur? var olanlar hasta olur.. Kendine, benliğine ne kadar benlik verirsen, vücut verirsen o kadar var olursun, var olma nisbetinde de varlığın belasını çekeriz...

(Senin bu iyiliğini unutamam Ya Muhammed A.s.m. dersi 18.45 sn)

<http://www.nurdersi.com/video/senin-bu-iyiligini-unutamam-ya-muhammed-asm>

<http://www.nurdersi.com/sesli/senin-bu-iyiligini-unutamam-ya-muhammed-asm>

Bak şu betonu görüyor musun? betonu, köprüyü, asfaltı, lambayı, arabayı, deniz, dağ? Burada Sâni yok mu var mı? var.. Şimdi hiçliğini bilmek, ilmin sonu olduğu için yani sonsuz son işte, ilmin sonu yok ya işte öyle.. yani hiçliğini bilmek demek ilimle bilmek oluyor, hiçliğini bilmek yok olmak şu taş varya yolun kenarındaki hiç birşey hatırlamamak değil.. Mesela yaşayan bir insanın beynini sıfırlamak değil, sıfırlayınca hatırlayınca kendi benliğine geliyor, böyle değil.

Hiçliğini bilmek şu; Hiçbir şey olmamak yani mesela lamba olmamak asfalt olmamak, taş olmamak.. ama taşı meydana getiren Sâni, Hakîm, Alim, Kadîr, Latif hangi isimler varsa.. yani bu isimler burda belirlenmiş, belirtilmiş burda.. İşte hiçliğini bilmek, hiçbir şey şey adı altında, hiçbir şeye belirlenmeden esmanın mertebe-i azamına mazhar olmak, esmanın hakikatına mazhar olmak.. o zaman ne oluyor Sani nerdeyse sen oradasın, Sani mazide

var, şimdide var, gelecekte var, lambada var, tabelada var, asfaltta var, öyle değil mi? Sani yok mudur? Sani nerdeyse, sen oradasın.. o zaman Cennette Sani var, Cehennemde var, Arşda var, Kürsde var, Azrailde var, Cebrailde var.. Yani o zaman hiçliğini bilmek demek, hiçbir şey demek yani hiçbir belirlenmiş olmamak, yani taş olmamak, ağaç olmamak, buna şey deniliyor, hani belirlenmiş.. eşyayı esma muayyenleştirmiş.. ama bu esma, Sani mesela, Alim esması yani, ot olmuş, ot şeklinde gözüküyor, ama hiçliğini bildiğin anda, o esmanın mertebe-i azamına ve hakikat-ı azamına veya hakikat-ı uzmasına mazhar olunca, o Sani, o Alim, nerde varsa, sende oradasın, bir anda her yerdesin, sonsuz birşey.. Esmâ geçmişte yok mudur kainatı kurmadan önce Nur-u Muhammediden (ASM)? kurduktan sonra hakikatı uzması Nur-u Muhammedi demek hiçliğini bilmek yani o.. Bu esma yani hangi esmalarsa nerdeyse sende oradasın, o zaman ne tuhaf birşey.. hiçliğini bilmek böyle birşey, yoksa içi boşaltılmış, taş gibi hiç birşey anlamamak, yaşamış bir insanda beynin hafızasını çökertmek değil bu.. Mutlak varolmak gibi yani mutlak derken haşa vacib değilde, esmanın hakikat-ı uzmasına, mertebe-i uzmasına, mertebe-i azamına yani böyle bir şeye mazhar olmak..

Hiçliğini bilmek, hiçbir şeye muayyenleşmemek, asfalt olmamak.. asfaltta Sani yok mu? var.. şu yukardaki demirde yok mu? var.. şu lamba yanıyor, gece lambası orda Sani yok mu? şu tabelada dağda yok mu? Sani var.. Sani nerdeyse ama ağaç olmadan, çiçek olmadan, belirlenmiş olmadan, şey olmadan, o mertebede olmak.. işte hiçliğimi bilmeye çalışıyorum demek, böyle bir şey yani.. her yerdesin haşa yani, Cennette mazhar olacağın birşeye burda oluyorsun, Cennette biranda her yerde değil misin? hiç bir yerde değilsin, hiçbir mertebede değilsin, her mertebedesin, cennette öyle değil mi.. işte o hiçliğini bilmek gibi şeye burda mazhar oluyorsun “Fedhuli fi ibadi vedhuli cenneti” işte bu Cennete girmek oluyor işte burda.. evet ruhen manen böyle bir hal var işte Cennet gibi...

Hiçliğini bilmek hiçbirşeye dönüşmeyen esma mertebesi.. esma değil haşa, esmanın mertebesi, mertebe-i uzması, mertebe-i hakikatı.. mesela Hakim, Alim, Kadir şu asfalta, arabaya, lambalara, ağaçlara, kediye, köpeğe, kadına, erkeğe dönüşmemiş yani bu şekilde olmamış bir esma mertebesinde olmak.. o zaman mazi, müstakbel, dün, bugün, cennet, cehennem, hem lambasın, hem trafik levhasısın, hem köpeksin, hem ağaçsın, hem asfaltsın, ne bileyim herşeyisin ama hiç birşey değilsin, herşey ile her yerdesin, herşey ile her yere bakıyorsun...

(çok özel ve haslara ait adem ve hiçlik sohbeti 0:20sn- 4:19sn-12:25sn)

<http://www.nurdersi.com/sesli/cok-ozel-ve-cok-hususidir-hicligini-bilirsen-ne-olursun>